

forstaaet det, hvorom Talen i dette Tilfælde er. Den højtærede Minister anførte en Udtalelse af Grundlovsudvalget fra 1849, gaaende ud paa, at det gjaldt om at sikre Dommerne mod Afskedigelse fra Regeringens Side. Den ærede Minister udelod et lille Ord, som ikke er helt uvigtigt, nemlig Ordet „vilkaarlig“. Dommerne skulde efter Udvalgets Formening sikres mod „vilkaarlig“ Afskedigelse. Jeg skal dog ikke ved denne Lejlighed særlig understrege det nævnte Ord, da det jo ser ud til, at Ministeren og jeg ere enige om, hvorledes Grundlovens § 78 rettelig bør forstaaes. Den gaar ud paa at værne Dommerne, som kunne røgte deres Hverv, og ønske at fortsætte dermed, mod Afskedigelse fra Regeringens Side. Blive de under disse Omstændigheder afskedigede, skulde de efter Grundloven beholde deres fulde Løn, — derom ere vi enige. Vi ere ligeledes enige om, at den Dommer, der søger sin Afsked, skal have Pension efter den almindelige Pensionslovs Regler. Jeg haaber ikke, at jeg her har misforstaaet den højtærede Minister. Men naar saa er, saa tror jeg, at jeg tør fastholde, at vi i de senere Aar ere komne ind paa en ny Praksis, en Praksis, der bestaar deri, at man har indført den *Fiktion*, at Dommere, der gaa af, altid gaa af imod deres Villie. Jeg takker den højtærede Minister for de Oplysninger, han er mødt med i Dag, men det forekommer mig ikke, at de afkræfte noget af, hvad jeg har tilladt mig at udtale. Jeg nævnedes i Gaar som et talende Eksempel Justitiarius Rottbølls Afgang 1871. Han søgte om sin Afsked og fik den, og skønt hans Gage var 5,000 Rigsdaler, opnaaede han kun 3,000 Rigsdaler i Pension. Lad mig som Modstykke her til nævne et andet Eksempel, der ogsaa er passeret i Højesteret, men i de allersidste Aar. En ældgammel Formand i den nævnte Ret meddelte udtrykkelig sine Kolleger og andre tilstedeværende, at han havde indgivet allerunderdanigst Ansøgning til Hans Majestæt Kongen om, at der maatte blive bevilget ham Afsked. Der blev Uro i Lejren over den Meddelelse, thi den hæderværdige gamle Mand havde ikke forstaaet, at i vore Dage er det Praksis, at man skal fingere, at man, i hvor høj Grad man end ønsker at slippe fri for Embedet, tvinges bort fra det imod sin Villie. Naa, man fik saa Sagen ordnet saadan, at det skete blev annulleret, og vedkommende Justitiarius gik af med 10,000 Kr. i Pension. Hvis jeg nu maa forstaa den højtærede Minister saaledes, at han er enig med mig i, hvad Grundloven kræver,

og hvorledes Praksis rettelig bør være, nemlig at kun de Dommere, der virkelig mod deres Villie faa Afsked, beholde deres fulde Løn i Pension, og at derimod de, som søge deres Afsked, faa deres Pension efter Pensionslovens Regler, saa er alt jo meget godt. Men lad mig tilføje, at medens det jo ikke er saa sjældent over for andre Embedsmænd, som ønskes afløste, at man underhaanden søger at bevæge dem til at indgive deres Afskedsbegæring for at undgaa det mere brutale Skridt at afskedige dem mod deres Villie, saa synes vi over for Dommere at være komne ind paa den stik modsatte Vej, at man søger at formaa dem til, naar de ønske deres Afsked, at give det Udseende af, at det er mod deres Villie, at de blive afskedigede, og dette, om end Forholdet vitterlig kan være saaledes, at det er dem umuligt vedblivende at røgte deres Gerning paa forsvarelig Maade.

Hvad Ordensdekorationerne angaar, maa jeg beklage . . .

Formanden: Jeg maa gøre opmærksom paa, at det er for en kort Bemærkning, det ærede Medlem har Ordet.

N. J. Larsen: Jeg er straks færdig . . . at den højtærede Justitsminister ikke tiltales af Tanken om at fritage vore Dommere for disse Prydelser. Jeg beklager, at han ikke med mig mener, at det vilde højne den uafhængige Dommerstand og styrke dens Følelse af dens Kalds Værdighed, om den blev fri for disse Naadesbevisninger fra Administrationens Side. Men da den højtærede Ministers Udtalelser dog ikke have haft en absolut afvisende Karakter, tør jeg maaske haabe, at Ministeren, hvis der skulde vise sig at være en stærk Stemning i Tinget for at faa et Forbud mod Dommernes Dekoration indsat i Loven, ikke vil gøre absolut Modstand derimod.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Jeg ønsker kun at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der ere faldne i disse Dage, og navnlig i Anledning af, at der fra forskellige Sider er stillet i Udsigt en Art Udvidelse af den foreslaaede Retsreform. Jeg maa først have Lov til at notere, at ikke faa af de Talere, der have haft Ordet, ikke have været saa ganske uenige med mig, naar jeg den første Dag, da disse Forhandlinger førtes, fremhævede, at der kunde paapeges ret væsentlige Mangler i Forsla-